

genç öncüler

Aylık Gençlik Dergisi • Aralık 2006 • 27

EVVE YOLCULUK

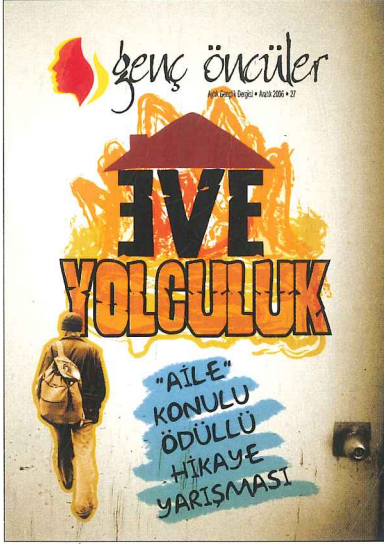

"AİLE"
KONULU
ÖDÜLLÜ
HİKAYE
YARIŞMASI

“Bırak bozuk saatler yalan yanlış işlesin”

genç öncüler abur cubur dergilerden her haliyle farklı.

“Dergi, hür tefekkürün kalesi. Belki serseri ama tâze ve sıcak bir tefekkür. Dergi bir zekalar topluluğunun eseri. Bir neslin vasiyetnamesidir dergi; vasiyetnamesi, daha doğrusu mesajı.”

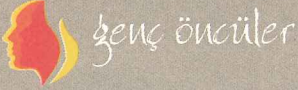
Cemil Meriç

Düzenli olarak takip etmek isteyeceğiniz bir dergi
gençliğin dilinden gençler için...

genç öncüler
Aylık Gençlik Dergisi

Abone Hattı
0 212 633 21 02

Sahibi

Umran Yayıncılık
Turizm San. ve Tic. Ltd. Şti. Adına
Abdullah Yıldız

Yazı İşleri Müdürü (Sorumlu)

Ömer Miraç Yaman

Yayın Sorumlusu

Zafer Özdemir

Yayın Kurulu

Yunus Babacan, Elyesa Koytak, Mur-
taza Koçak, Recep Ergun, Abdullah
Şanver, Hüseyin Buladı, M. Emin Polat.

Bu Sayıya Katkıda Bulunanlar

M. Emin Babacan, Erva Günay, Meryem
Çelik, Ebru Cengiz, Ece Erdal, Selma Elmas,
Ahmet Kaleli, Ammar. Osmanoğlu, Burak
Savaş.

Adres

Kıztaşı Cad. Dolap Sok.
No:5/3 Fatih İstanbul
Tel: (0212) 635 28 12 - 621 33 02
Fax: 621 44 04

iletisim@genconculer.com
editor@genconculer.com

Grafik Tasarım: Tekin Öztürk

Baskı: Şehyıldız Matbaacılık

Gümüşsuyu Cd. Dalgıç Sanayi Sitesi
Topkapı-İstanbul

“karanlığın içinden bir sabah sesi”

Yaklaşık bir asır önce, umutsuzluğun ortasında Mehmet Akif Ersoy, “Asım’ın Nesli” idealini gösteriyordu. O, aydınlığı yeni bir neslin yetişmesinde görüyordu. Bugün, Mehmet Akif’in duymaya çalıştığı sesi, Genç Öncüler Marşı’ndaki ifadeyle “karanlığın içinden bir sabah sesi”ni duymaya çalışıyoruz. Vefatının 70. yılında Mehmet Akif’i andığımız şu günlerde, aslında her yeni genç neslin ideali Asım’ın Nesli’ni gözlerimizde canlandırıyor, dahası bu nesli dünya gözüyle ete kemiğe bürünmüş olarak görmek istiyoruz. Genç Öncüler bunun için var! Sadece bir dergi değil Genç Öncüler, bir ses, bir ışık, bir çağrı. Genç Öncüler’e bu gözle bakın ve lütfen katkılarınızı da esirgemeyin.

Ya rabbi, Hz. İbrahim’e İsmail’i bağışladığın gibi bize de Asım Nesli’ni bağışla. Ey İbrahim’in takipçileri bayramınız mübarek olsun.

içindekiler

6 vesaire

8 öncüler öncüsü
Hz.HACER
Meryem Çelik

10 **Nokta**
Ebru Cengiz

18 **Geçen Günlerin
Ardından**
Erva Günay

19 **Ey İnsan Oku!**
Selma Elmas

23 **Herşeyin Sonuna
mı Geldik?**
Ahmet Kaleli

26 **kültür • sanat**
Elyesa Koytak

29 **Yarınların Umudu
Genç Öncüler**
Ammar Osmanoğlu

12

**Gençler Hayatı
Nasıl Algılıyor?**

16

**Eve
Yolculuk
"Aile" Konulu
Ödüllü Hikaye
Yarışması**

20

Peki Siz!
Ece Erdal

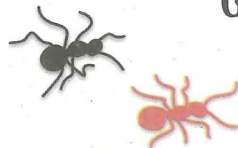
24

**Ayın
Arka Yüzü
"Soyutlama"**

30

**Devler Gibi
Olmak İçin
Karıncalar
Gibi Çalışmak**

Asım'ın Nesli

"Asım'ın nesli... diyordum ya... nesilmiş gerçek:
İşte çiğnetmedi namusunu, çiğnetmeyecek.
Şüheda gövdesi, bir baksana dağlar, taşlar...
O, rükû olmasa, dünyada eğilmez başlar,"

M.Emin Babacan

Önce varolmakla başlar insan, yani kendisi olmakla... Varlığını ilk keşfettiği anda başlar her şey; tarih, hayat, ölüm ve ötesi. Ve bu noktadan başlar okumaya hayatın acı, tatlı bütün kıvrımlarını ve var olan her şeyin bir ve tek olan bir şey için var olduğunu. Aslında bir diriliştir bu insan için, hayatın nereden gelip nereye gittiğini idrak edecek bir kalbin inşasıdır. Bütün soru işaretlerinin karşılık bulduğu ve anlamlı birer noktaya dönüştüğü engin bir vahadır.

Fakat dünya... Dünya kaç zamandır yangın yeri gibi. Her şey ters yüz edilmiş, kâinat çığlık çığlığa demirleyecek liman aramakta. Dünyanın gözleri karanlığı görmeğe aşına kaç zamandır. Ve karanlık; şafağın yokluğunu fırsat bilerek kesifliğini artırmakta her geçen gün ve ina-

Heybesinde dünyaları taşıyacak aızı ve aşkı barındıran bir nesil. Dünyaya ve insana nefes aldırarak, varlığıyla umut olacak ve yüreğinde delice bir sevdâyı barındıracak bir nesil. Dikenli yollara, insafsız kuşatmalara aşına, sabrı ve merhameti bir bayrak gibi yüreğinde taşıyan bir nesil.

dına örtmekte bütün aydınlıkları. Şimdi kalbini yitiren, kalpsiz koskoca bir dünya var avuçlarımızda. Ve insan... Ellerinin keri ile günaha boğduğu dünya, çorak ve yaşanmaz halde şimdi. Yönünü yitirmiş, aklını kaybetmiş insan, verdiği sözü de unutarak savrulup durmakta hayatın ıssız bir kıyısında. Yalnızlığın kahrını ve çaresizliğini onulmaz biçimde yaşayan insan, kalabalıklar arasında boğulmakta her gün, her saat, her an... Gürültüden duymaz hale gelen kulağı, sessizlikten çıldıran kalbi ile bir intiharın eşliğinde bulunan insan, nefessiz ve soluksuz haliyle beklemekte. Bir muştı beklemekte, bir çağrı, bir söz ve diriltecek bir ruh...

Oysa dünyanın kalbinde bir insan hep var oldu ve az da olsa bir nesil. Heybesinde dünyaları taşıyacak aızı ve aşkı barındıran bir nesil. Dünyaya ve insana nefes aldırarak, varlığıyla umut olacak ve yüreğinde delice bir sevdâyı barındıracak bir nesil. Dikenli yollara, insafsız kuşatmalara aşına, sabrı ve merhameti bir bayrak gibi yüreğinde taşıyan bir nesil. _Ölümün, sonsuzluğa açılan bir rahmet kapısı olduğuna inanan, ölümsüzlüğün dirilişe açılan meşale-

sini tutuşturmaya meftun bir nesil. He-
yecanını diri tutarak kaybedişlere aldir-
mayan ve bir nesil. Sorumluluğun en
ağırina talip olanın, ödeyeceği bedelin
de ağır ve çetin olduğunu bilen yüreği
geniş bir nesil. Herkesin sorumluluktan
kaçtığı anda, sağına-soluna bakmadan,
'Ben Varım' diyebilen cefakâr bir nesil,
yani Necip Fazıl'ın 'Büyük Doğu Nesli'
olarak isimlendirdiği bir nesil. Hayatın
sığılığına ve sıkıcılığına inat, Kur'an'ın
kalplere şifa mesajını bir çocuk coşkun-
luğuyla dünyanın kalbine taşıyan bir ne-
sil, yani Seyyid Kutub'un 'Öncü Kur'an
Nesli' diye tanımladığı bir nesil. Kişiliği,
örnekliliği, cesareti ve duyarlılığıyla insan-
lığa çığır açan bir nesil, yani Mehmet
Akif'in 'Asım'ın Nesli' ismiyle tanımladı-
ğı örnek ve öncü bir nesil.

'... Gerçekten onlar Rablerine iman et-
miş gençlerdi...' (Kehf-13)

"İbret olmaz bize, her gün okuyoruz ezber de
yoksa bir maksat aranmaz mı ayetlerde
lafzı muhkem yalnız, anlaşulan kur'an'ın
çünkü kaydında değil hiç birimiz mananın
ya açar nazmı celilin bakarız yaprağına
yahut üfler geçeriz bir ölünün toprağına
inmemiştir hele kuran şunu hakkıyla bilin
ne mezarlıkta okunmak, ne de fal bakmak için"

M. Akif Ersoy

Merak Eden Var Mı "Milli Eğitim Şurası" mı Burası mıdır?

Türkiye'de eğitim sorunlarının istişare eden bir "şûra" toplandı. Bunun üzerine liselilerin bazı soruları sorup sormadığı merak konusu doğrusu.

"Milli Eğitim Şûrası", ifadesinde geçen "**Şûrası**" işaret belirten bir sözcük olabilir mi?

O zaman "Milli Eğitim Şurası" ifadesi üzerine tartışılacak şey; "Hayır şurası değil "burasıdır" mıdır?" O halde bu "şûrası" nedir?

Eğitim meselesi önemli, evet "eğitim şart" pekiyi liseli genç arkadaşlar önemli meselelerle nasıl ilgileneceklerini düşünüyorlar mı?

Türkiye'de eğitim problemi değil de **senin** ölüm kalım savaşın desek ilgilenmeyen **senler** meseleyle ilgilenir mi?

$$1 + 1 = 3$$

ŞÛRA NEDİR?

1. Danışma, istişare. 2. Danışma meclisi
3. Danışma toplantısı. Kur'an-ı Kerim'de:
"o inananların işleri şura iledir." (Şura 38)

Milli Eğitim Şûrası kararları özetle

İmam Hatipler'in önünün yatay geçiş serbest bırakılarak açılmasını, zihinsel yeterlilikleri ölçmeye çalışan OKS gibi sınavların terk edilmesini ve mecburi eğitimin 12 yıla çıkarılmasını öngörüyor.

Fobiler Nasıl Oluşur?

Fobilerin nasıl oluştuğu konusunda birçok teori vardır. İkisi önem kazanmaktadır. Analitik teoriye göre çocukluk yıllarında başka bir şeyden doğan şiddetli korkular ya da endişeler bilinç dışında başka bir objeye kanalize olmaktadır. Kognitif davranışlı teoriye göre fobi bir şekilde öğrenilmiş ve koşullanılmış kaçınma davranışdır. Zaman içinde bu kaçınma giderek benimsenir ve mantıksallaştırılır

Asık suratlıdan bir şey isteme. Onun kötü huyundan elem duyarsın. Gönlünün gamını anlatacaksan öyle bir kimseye anlat ki, yüzünü görürken ferahlayasın. Kapıcıların cefasına katlanmaktansa, efendinin ihsanından vazgeçilmelidir. Kasapların çirkin takazalarını çekmekten, et arzusuyla ölmek daha iyidir.

Sadi

"Hepsini Öldürün"

Fransa Kralı 9.Charles zamanında, Protestanlar diri diri yakılıyordu. Tarihi kaynaklara göre Fransa'da 9000 Protestan katledilmişti. Kral verdiği emirde şöyle diyordu:
-Hepsini öldürün, ama hepsini yok edin ki, bunu yüzüme vuracak bir tek Protestan kalmasın.

Fransa Kralı
9.Charles

HZ. HACER

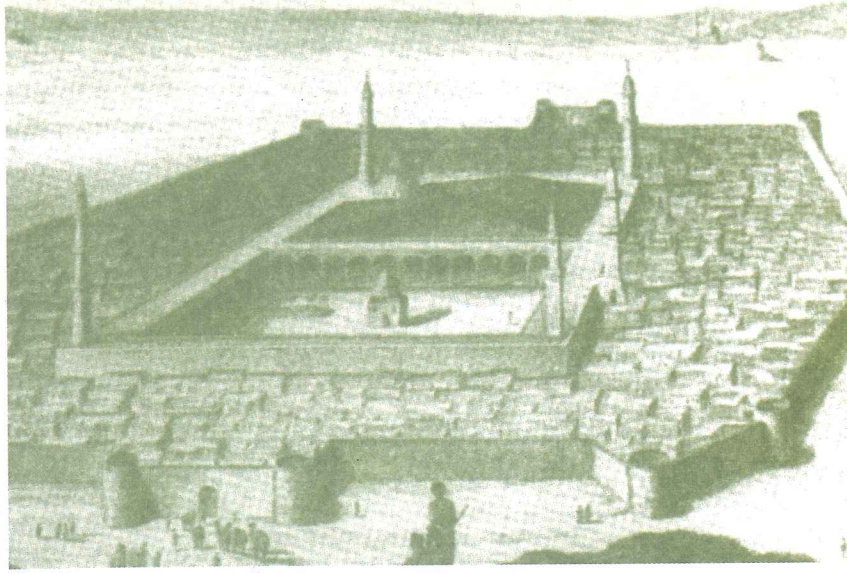
Meryem Çelik

"Ey İbrahim!
Bizi kime bırakıyorsun?"
Yoksa bu Allah'ın emri mi?"
"Evet bu Rabbimizin emri."
"O zaman git ey İbrahim!
Bu madem Allah'ın emri,
bizi zayi etmeyecek,
yalnız bırakmayacaktır..."

İşte böyle başlamıştı Hz. Hacer'i öncüler öncüsü yapan olaylar silsilesi... Şimdiki gibi ulaşım araçlarının olmadığı bir dönemde, güneşin yakıcı sıcaklığında çöllerde günlerce yürüyerek yapılan yolculuktan sonra Filistin'den Mekke'nin kurulacağı topraklara vardıklarında, artık Allah'ın da muradı ile Hz. Hacer evinden uzaklaştırılmıştı ve ayrılık vakti, Hz.Hacer ile biricik oğlu İsmail'i orada bırakıp gitme vakti gelmişti Hz.İbrahim için. Pekiyi Hz.İbrahim nasıl bir yerde, kimlere bırakıyordu bir başına bir kadını ve üstelik çocuğuyla beraber? İşte bu sorunun cevabı, bugün içinde bulunduğumuz rahat hayat şartlarında kolay kolay idrak edemeyeceğimiz bir şey. Şu anda dünyanın kalbi niteliğinde olan o kutlu ve kalabalık şehir Mekke'nin henüz kurulmadığı; bir tek insanın ve içecek bir yudum suyun, yiyeceğin bulunmadığı; her yerin alabildiğine çöllerle ve taşlarla kaplı olduğu bu yerde çocuğuyla bir başına bıraktığında Hz. Hacer, şeksiz şüphesiz bir tevekkülle yalnız Rabbine sığınmıştı: "Bu madem Allah'ın emri, O bizi zayi etmeyecek, yalnız bırakmayacaktır". Kısa bir süre sonra yanlarındaki su ve yiyecek bitip oğlunun susuz-

luktan öleceğini düşündüğünde belki bir yudum su bulabilirim düşüncesiyle Safa tepesine koşup etrafına bakınmış ancak hiç bir şey görememişti. Sonra yine duraklamadan bir ümitle Merve tepesine koşmuştu. Ama nafile... Burası insanların uğramadığı hiçbir su kaynağının bulunmadığı kupkuru bir yerdirdi. Ama biliyordu, Allah onları zayıf etmeyecekti, bu tevekkülle yeniden Safa tepesine koştu. Biliyordu, Allah onlara yardım edecekti... Ve yine Merve tepesine... Kendisinin de susuz olmasına ve güneşin yakıcı sıcaklığına rağmen bunu tam yedi kez tekrarladı. Ve sonra çaresizlikle ağlayan çocuğunun yanına döndüğünde gözlerine inanmadı; göğsünü genişleten, bedeninden önce yüreğini ferahlatan bir mucizeyle karşılaşıyordu, çocuğunun rivayetlere göre topuğunu sürttüğü topraktan bir kaynak su çıkıyordu. Bu imkansızdı ama Allah için imkansız diye bir şey yoktu.

O bir şeyin olmasını istediğinde sadece "ol" derdi ve o şey hemen oluverirdi. O kendine güvenen, tevekkülle yardımını bekleyen kulunu tabii ki yardımsız bırakmazdı. İbrahim dilemişti, Rabbinden niyaz etmişti: "Ey Rabbimiz! Soyumdan bazıları ekilebilir toprağı olmayan bir vadiye, Senin kutsal evinin yakınına yerleştirdim ki, ey Rabbimiz, namazı devamlılık ve duyarlılık içinde yerine getirsinler; öyleyse, insanların kalplerini onlara doğru meylettir; ve onlara verimli, bereketli rızıklar bahşet ki şükretsinsinler" (14/37). Rabbi İbrahim'in duasını kabul etmişti. O insanların uğramadığı, ekilecek toprağı bile olmayan vadiye kabilelerden insanlar gelmiş, Hz. Hacer'in izniyle kullandıkları, Allah'ın Hacer'e hediye ettiği "zem zem" suyu yakınlarına yerleşmişlerdi. İşte bir kadın ve oğlunun hatrına oradan çıkan su ile yalnız bu iki kişinin hayatı değil, tüm dünya değişmiş oluyordu. Zira kutlu şehir

Mekke'nin temelleri bu insanlarla atılmıştı.

Binlerce yıl öncesinden günümüze gelen bu olayla Hz.Hacer Genç Öncüler'in öncüsü olarak yolumuza ışık tutuyor; modern dünyada bizlere dayatılan ve zamanla hayatlarımızın içine işleyen dünya düzenine, materyalist düşünceye meydan okuyuşa güç veren iki kavramı "tefekkür" ve "say"ı (çalışma) hayatlarımıza taşıyor. İnsanların artık hayatlarıyla ilgili en ufak "belirsizliklere" bile tahammül edemediği, hayatlarına dair günlük, yıllık (hatta 5-10 yıllık) planlar yaparken her şeyin tamamen kendi kontrolleri, bilgisi dahilinde olmasını istediği bir dünya anlayışının karşısına "tefekkür" koyuyor. Yapılan bütün planların üstünde en büyük plan yapıcının varlığının kabulü ve O'nun izni olmadan tek bir yaprağın bile düşmeyeceği bilinci ile teslim olmayı getiriyor hayatlarımıza. Ve bu teslimiyet öyle bir teslimiyet ki, "nasıl olsa her şey Allah'ın kontrolünde, ben tevekkül ettim, her şeyi Allah'a bıraktım" mantığını içinde barındırmayan, ancak "say" ile birlikte, çalışıp çabalarken sahip olunan tevekkül, teslimiyet...

Hz. Hacerin de tevekkülü böyleydi. Bir yandan Allah'a teslim olmuş iken bir yandan da çöllerle kaplı topraklarda bir tepeden diğerine koşturuyor, hatta bir seferinde bir şey bulamamasına rağmen durmadan çalışmaya, elinden geleni yapmaya, koşturmaya devam ediyordu ve bu şekilde Safa ve Merve arasında yedinci seferini tamamladıktan sonra ancak Allah'ın mucizesine mazhar oldu. Genç Öncüler olarak, yolumuzun öncüsü Hz.Hacer'in örneğiyle aydınlanması; böyle bir imana, böyle bir tevekküle, teslimiyete ve tabii ki çalışma gayretine sahip olmamız duası ile...

NOKTA

Ebru Cengiz

Virgüllerin çokluğuyla övündüğümüz hayatta, elzem olan noktanın ehemmiyetini kavramaktır. Muhtevası maddenin sırrı ve maneviyat renklerinden ibaret, kağıtta şeklen minicik bir iz bırakan noktanın cesaret iklimine dalabilmek ancak cesaretten başka duyguların tutku hâline dönüşmesiyle mümkün olabilir.

Cesaretin taçlandırılması için fedakarlık, fedakar olabilmek içinse azmi yitirmemek lazım. Uğraşmak lâzım. Yani gayret etmekten daha fazla çabalamak...

Peki neden? Gidişatın karşı konulmaz sıradanlığına direnmek niye?

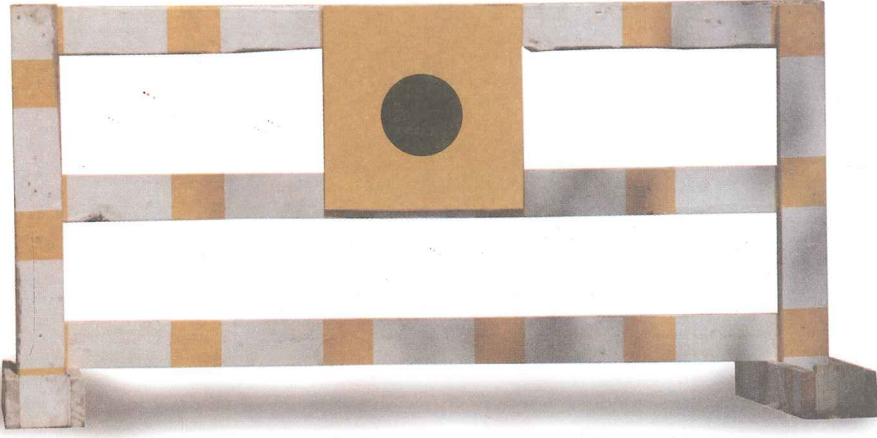
Sebebi belli ya da meçhûl olan hüzdünden kurtulup; vicdanın gırtlığını

sıkan kederden kurtulma tutkusuna sahip olmak için.

Özetle bir şeylerin ters gittiğini idrak etmek... Ve bu ters giden şeylerin olası aksaklıklardan farklılığının bilincine erişmek.

Kırık çizgilerin sürrealist tarzın en güzel örneklerini sergilediği ömür tablomuzun renklerinin tekdüzelikten uzakta ikamet edeceği göz önünde bulundurulduğu takdirde fark edilecektir ki; altına imzamızı atacağımız hikâyede yeri geldikçe yeni paragraflar açmaya mecburuz. Diğer seçenekleri değerlendirmek, başka yolların olabilirliğini düşünmek diğer bir deyişle –neden olmasın- diyebilmek. Dayatmaların aksini tercih etmek, rüz-

Öyle bir ruh hâli olmalı ki, ilâhi işaretleri değerlendirebilsin. Ve öyle bir kalp olmalı ki gitmeyi ya da gidebilmeyi korkaklık olarak telakki etmesin. Tıpkı hakikati yaşamayı gerıcilik olarak değerlendirmeyeceği gibi.

Her engelde vazgeçmek insan olma şerefine yakışmayacağı gibi, yanlışlarda ısrar da insan aklına ters. Öyle bir ölçüt olmalı ki; pürüzlerde caymasın, yanlışlarda inat etmesin.

gara karşı uçma cesareti gösterebilmek... Binbir hevesle başlanan yeni paragrafların içeriğini işte bunlar teşkil ediyor.

Burada, işi yaşamak olan yaşayıcılarla, yazmaya mahkûm yazıcıları kıyaslamamız kanaatimce haksızlık olmaz. Yaşayıcılar, yazıcılara nazaran daha özgürdürler, olmalılar. Zira, hiçbir kelimesinin birbiriyle kopuk olmayacağı bilinci yaşayıcıyı bütün alternatifleri değerlendirmeye teşvik eder. Oysa yazıcı öyle mi... Noktalarla virgülleri, ünlemlerle soru işaretlerini en güzel şekilde bağlamak ve bu uyuma en münasip kelimeleri dâhil etmeye zorunludur.

Velhâsıl kompozisyonlarda bile kendini gösteren "yeniden başlama? bütün yaşam alanlarımıza sirayet etmiş, hayatlarımıza sinmiştir. Öyleyse burada dikkat etmek gereken bir başka husus hâsıl oluyor. Güneşin her doğuşuyla yeni paragraflara başladığımız ömürde; ana tema cümlelerini seçmek...

Her engelde vazgeçmek insan olma şerefine yakışmayacağı gibi, yanlışlarda ısrar da insan aklına ters. Öyle bir ölçüt olmalı ki; pürüzlerde caymasın, yanlışlarda inat etmesin. Öyle bir ruh hâli olmalı ki, ilâhi işaretleri değerlendirebilsin. Ve öyle bir kalp olmalı ki gitmeyi ya da gidebilmeyi korkaklık olarak telakki etmesin. Tıpkı hakikati yaşamayı gericilik olarak değerlendirmeyeceği gibi. Yanlışlarda direnmemek ve dönüp gidebilmek için ikazları fark etmek, işaretleri değerlendirmek, hisleri iyi ölçüp tartmak lâzımken ve dünya böylesine törpüleyiciyken; vicdana kulak verip ruhumuzun duvarlarından sözlerimize yansıyan yorgunluğun gözlerimizdeki silüetlerini görmeli; gerekirse vazgeçebilmeliyiz.

*köprüler kurulur
gönülden gönüle...*

BEN DE YAZAR'IM
diyenler...

genç öncüler^{le}

İRTİBATA GEÇİN !

Adres: Kıztaşı Cd. Dolap
Sk. No:5/3 Fatih - İstanbul
Tel: (212) 621 33 02
Faks: (212) 621 44 04
iletisim@genconculer.com

GENÇLER HAYATI NASIL ALGILIYOR?

Gün geçmiyor ki yeni bir gençlik haberi, araştırması ya da anketine rastlayalım. Herkes olaya kendi penceresinden bakıyor ve gördüğünü yansıtıyor. Kuşkusuz bu olayla ilgili yansıyanlar, bakılan yere göre değişiyor. Biz de bu ay sayfalarımızı düşüncelerini açıklayan liselilere ve Sivas'taki Genç Öncüler'e açtık. İşte gençliğin aynasından yansıyanlar...

Davranışlarımızın şekillenmesinde en önemli faktör, hayatımızın merkezine aldığımız ilkeler. Öyleyse gençler olarak hayatımızın merkezinde ne var?

Yaşadığımız bu dönem içerisinde belki de en zor şeydir dini hayatın merkezine almak. Hele hele zamâne gençleri için, bu, her geçen gün zorlaşıyor. Din, bize olduğundan farklı gösteriliyor medyada. Elbette bilinçli bir uygulama. Her şeye rağmen hayatımı düzenleyen en önemli ölçüt dindir, derim.

Zarife Güngör

Ben de hayatımın merkezinde dinimin olması için elimden geleni yapıyorum. Ama şöyle bir baktığımız zaman, etraftaki insanların etkileriyle bu merkez değişebiliyor bazen. İyi bir üniversite, gözde bir meslek, biz gençler için çok cazip şeyler.

Rümeysa Karademir

O
zaman
biz niçin
çalışıyoruz?

Allah'a lâayık bir kul olmak için için gayret göstermem dünya hayatımı da kolaylaştırıyor. Bundan dolayı dünya için çok çaba göstermeme de gerek kalmıyor.

Bilge Aslan

Aslında yaptığımız işleri dünyaya ve ahirete dair diye ikiye ayırmak pek de doğru değil. Çünkü dünya için diye yola çıktığımız bir iş, bize ahirette fayda getirmeyecekse bu işi yapıp yapmamamız çok da önemli olmamalı. O yüzden her işimin ahirette bir yansıması olacağı bilinciyle hareket ediyorum ben.

Nüzhet Arslan

Hayatımı güzelleştirdiğine, kolaylaştırdığına, dinimi daha iyi bir şekilde yaşamamı sağladığına inandığım her şey için çalışırım.

Kübra Saygın

Kahinlik mi?

Gençlik kör bir kuyuda.

Kimsesiz..Yalnız...

Kendi haline terkedilmiş bir karanlık silsilesi..

Bu silsile içinde bir yumak...Nefes almaya çalışıyoruz bu yumağın içinde debelenirken bir yandan..

Korkuyoruz..Ne yapıyoruz biz? Hayatı fark ederek yaşıyor muyuz?

Yoksa bize yaşatılmak isteneni mi yaşıyoruz? Soruyorum...cevap : Çılgılık çılgılığa bir susuş..Bir sessizlik..Çünkü Bilmiyoruz...Cahiliz...Hayır, hayır! Aslında cahil olanlar bizi, yeni nesli bir heves uğruna, çağdaşlık (!) uğruna heba edenler... Asıl tecrübesiz olanlar evvelki kuşaktı yani. Biz yaşamadık onlar yaşasın, biz yapamadık onlar yapsındı bize zehir diye içtikleri mey...

Odalarımıza alınan bir tv veyahut çok istediğimiz bir cep telefonu ya da bir mp3'tü o güzelim aksesuarlarımızı ayıran... Soğuk birer beton gibi...Yine de mutluyduk her nasılsa...Umursamazdık..Annemiz babamız alıyorsa, isteklerimizi yerine getiriyorsa doğrudur diyorduk çünkü hep...

İkbal Betül Armağan

Üç kelimele yaşamımız

Günler çok hızlı bir şekilde ilerliyor ancak bizim hayatı algılama biçimimiz ne kadar da yavaş ne kadar da "ben" merkezli oluyor.

Hayata bombanın altında tutunmaya çalışan bir çocuktan şükürü unuttuğumuzu hatırlıyoruz mesela. Renkli billboardların ve cafaflı yaşamın hengâmesinden bir an sıyrıldığımızda samimi bir tebessümün yerini tutamadığını ve ne kadar da muhtaç olduğumuzu hissediyoruz ya da... Dua, sadece acımızda hatırmıza geliyor belki de... Oysa biz unuttuyor muyuz ki, geleceğimizi, bu dünyamızı ve ahiretimizi duamızla şekillendirebileceğimizi...

Ne kadar da hızlı bir çarkın içinde dönüyoruz. Son istasyona gelindiğinde arkadan sadece "doğru, yaşadık ve öldük" denilecek. Bizim görevimiz ise, bu iki tırnak işareti arasındaki üç kelimele yaşamımız boyunca hoşsada bırakabilmek...

Erva Günay

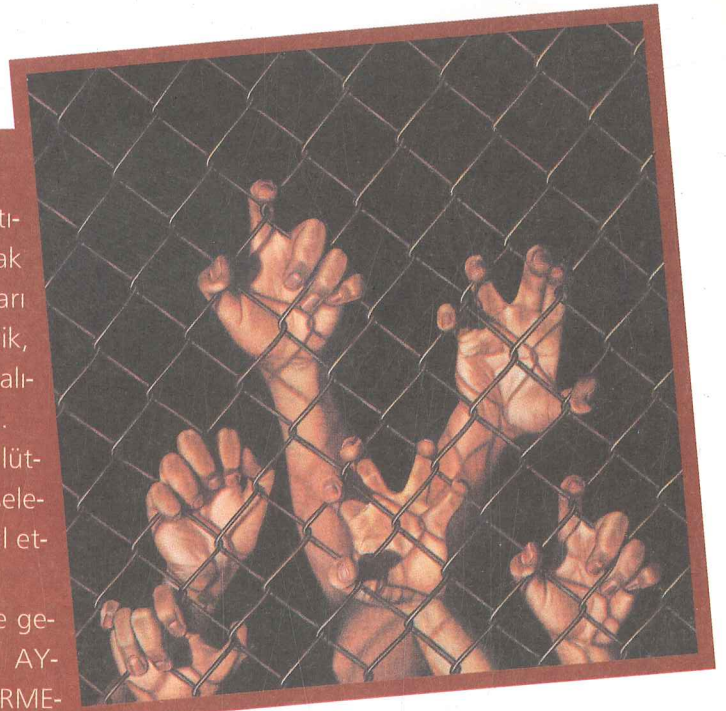
Tehlikeli Üçgen

Bir üçgen içine alınmaya çalışıyordu hayatımız... Her ne kadar zorla olduğuna inanmasak da etrafımızı sarıyordu bu üçgenin kenarları olağanca gücüyle... "Gençlere spor, cinsellik, eğlence üçgeni içerisinde nefes aldirmaya çalışıyoruz" demişti bir aydınımız... Haklıydı da... Okuma yazma bilmiyoruz.. Hayır demeyin, lütfen.. Bu harflerin bize düşünce ufkunda yükselmek için sunduğu kanatları nedense kabul etmiyoruz işte...

Kahin misin? Demeyin rica ederim. Kahinliğe gerek mi kalıyor halimize her gördüğümde... AY-NALARA BAKMADAN, GERÇEK BİZİ GÖRME-DEN YAŞAYIP GİDİYORUZ İŞTE. Bir kez olsun aynaya bakalım istiyorum... Haydi GENÇLİK!

AYNALARIMIZIN BAŞINA GEÇİP TANIŞALIM GERÇEK BENLİĞİMİZLE... Şimdi katlandığınız bu ufacık zahmete emin olun daha sonra pişman olmayacaksınız

İkbal Armağan

Boşluğa Bakış

İlk olarak hovarda gençliği ele almak isterim. Bu grubun hayata bakışı aslında sadece boşluğa bakıştır. Zaten hayatları bir boşluktur. Bu gruptaki gençlerin gelecekleri yok denebilir. Bunlar içinde bir kısım hayatı sadece para olarak görür. Hovarda gençlik zamanını boş geçirmekte bir numaradır.

Mehmet ÖZDEMİR

Gençler için biraz klasik bir soru olacak ama hedefimiz ne?

Okulumu birincilikle bitirip, yurt dışında okumayı arzuluyorum. Daha sonra da bir yardım kuruluşunda çalışmak istiyorum. Hem dünya hem ahirete dair bir iş bu.

Gülistan Aktaş

Açıkça söylemek gerekirse, benim en büyük hedefim, pozitif bir bilim dalında kendini yetiştirmiş bir kimsenin de dininden haberdâr olabildiğini görmek.

Birgül Aslan

Gençler "hedef" denince iyi bir üniversiteye yerleşmek ya da saygın bir meslek sahibi olmak anlıyor. Birkaç sene öncesine kadar bana göre de böyleydi. Şimdi biz sadece kendimizi değil, başka insanları da eğitmekle mükellef olduğumuzun bilincindeyiz artık. Elinden tuttuğumuz insanların mutluluğu bize yetiyor da artıyor bile.

Ayşe Şimşek

Kim gibi olmak isteriz, örnek aldığımız insanlar var mı çevremizde?

Örnek aldığım pek çok insan var. Mesela annemin babama olan saygısı, babamın sabrı ve daha bir çok güzel huyu...

Kübra Saygın

Annem ve babam dışında ben Hz. Fatıma gibi olmak istiyorum.

Gülistan Aktaş

Ben en çok Hz. Meryem gibi olmayı isterim. O'nun gibi sabırlı, sağlam inançlı olmak isterim. Küçük yaşına rağmen yüklendiği o yüce görev, yaşadığı hadiseler, bana O'nun gibi yaşamayı öğütler hep.

Zarife Güngör

Günümün büyük bir kısmı okulda geçtiği için örneklerim de okulda. Çok sevdiğim bir öğretmenimi örnek alıyorum kendime.

Rümeysa Karademir

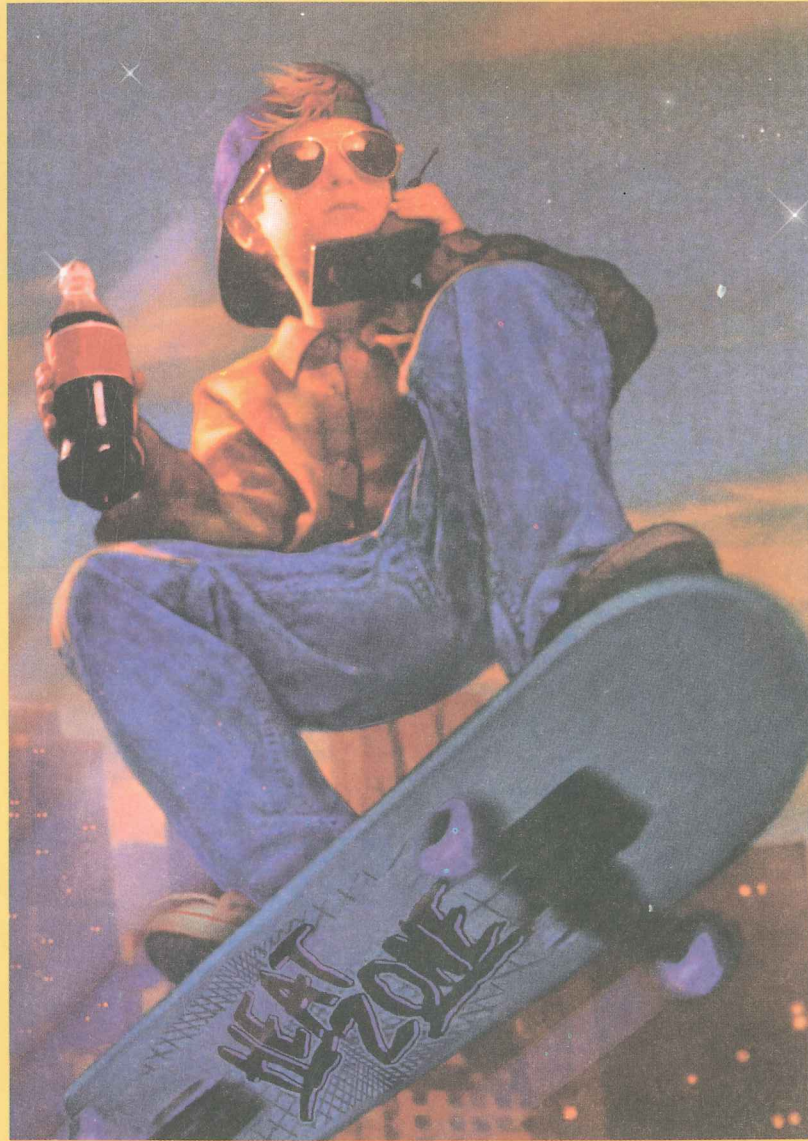
Vicdanına İnat

Küreselleşen dünyada rekabeti kızıştırmak için televizyonlarda bilboardlarda "Kapat artık şu telefonu diyen VICDANına inat: 60 dakikası 5 kontör" diyerek reklam yapıyorlar...

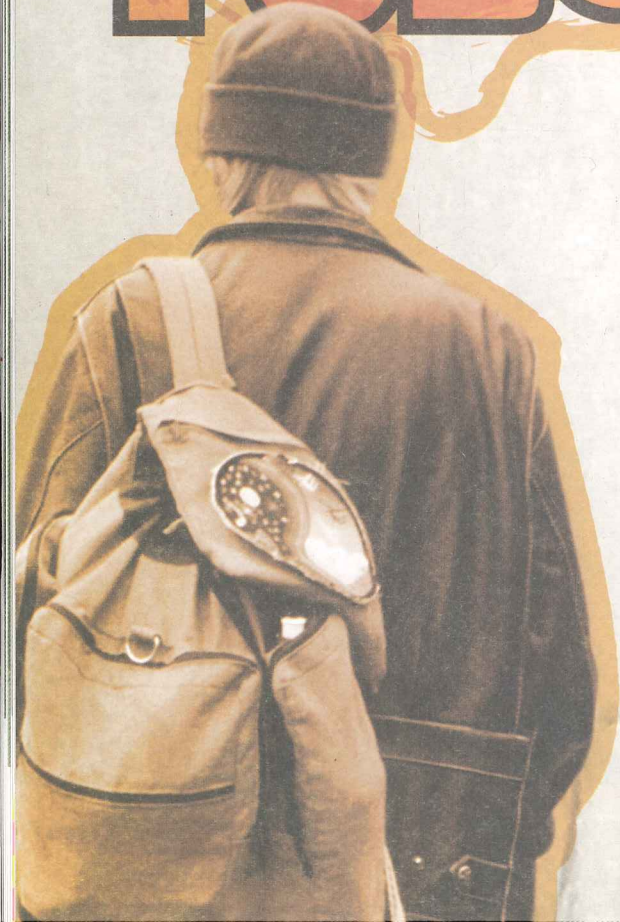
Bu reklamın amacı ne? İnsanların çevrelerindekiyle sevgilerini paylaşmalarını mı sağlamak? Yoksa dedikoduyu, gıybeti meşru hale getirip hem günah sahibi yapıp hem de vakit israfına sebep mi olmak? Evet sevgi paylaştıkça çoğalır ama tadında bırakmak gerekmez mi bu paylaşımı? Bir saat boyunca sırf ucuz diye bir kişiyle ne konuşulabilir ki?

En güzel örnek olan Peygamber Efendimiz (s.a.v) buyuruyor "Kim Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsa ya hayır söz söylesin, yahut sükut etsin (sussun) (Buhari, Müslim)". Bu hadis-i şeriften yola çıkarak vicdanıyla inatlaşmayı düşünenlere sesleniyorum, ya bir saat boyunca hayır söz söyleyin, ya da kendinize güvenemiyorsanız boş verin vicdanınızla inatlaşmayı! Sükut eyleyin!...

Sümeyye Şentürk

EVVE YOLCULUK

genç öncü
Aylık Ger

"AİLE" KONULU ÖDÜLLÜ HİKAYE YARIŞMASI

Ödüller

1. 1500 ytl
2. 1000 ytl
3. 750 ytl

Sadece Liseliler için
son başvuru tarihi
10 Şubat 2007

Yarışma Jurisi

A. Vahap Akbaş • Aziz Erdoğan • Mustafa Aldı
Mustafa Miyasoğlu • Zafer Özdemir

Kıztaşı Cd. Dolap Sk. No:5/3 Fatih İstanbul
Tel: 0 212 621 33 02 Fax: 0 212 635 28 12
iletisim@genconculer.com
www.genconculer.com

GEÇEN GÜNLERİN ARDINDAN

Erva Günay

Günler geçiyor... Kiminin ismi yüceliyor, kimi yerin dibine giriyor. Alkışlar ve üstünlükler arasında sıkışıp kalan yanımızla maskeli balonun bitmesini bekliyoruz. Akıl, takdirlere ve teşekkürlere alkış tutuyor, akıl, alkışların esiri oluyor belki de.

Günler geçiyor... Kuruyan sayfalar, birkaç fotoğrafin gölgesinde kalmış eskiye dair. Hatıraların kokusu sinmiş satır aralarına. Belki de bir mektuptur, bizleri geçen günlerin geçmeyen sayfalarına götüren. Bir senenin daha sonuna giderken, hangi duyguların, hangi okuların sineceğini bilmiyoruz yine.

Herkes yaşam serüveni boyunca kendisine ayrılan günlük defterini günü gününe bir şekilde dolduruyor. Günler ilerlerken nasıl ki insanın saçlarına aklar düşmeye başlıyor, günlük defterlerimiz de aynı şekilde sararma sürecine giriyor. Her bir sayfamızı hızlı bir şekilde yazıp bitiyoruz da yaşamımızdan neler götürüyor bunu çok da fazla idrak edemiyoruz. Malayani olan her varlığın alkışlamalarına kaptırıp giderken kendimizi, geçen günlerin sayfalarına düşen aklar hiç düşündürmüyor bizleri.

Yaşam ağacımız yavaş yavaş kuruyor, her geçen geceyle birlikte. Belki de bir gün, ağaç kesildiğinde altında kalan çizgiler sayılacak. Günler geçerken, yine akıl alkışlamaların ve yücel-

tilmelerin esiri olacak, kim bilir... Günler olanca kuvvetiyle geçerken, düşüncelerimiz, her zaman dilimiyle daha çok müebbet altına alınıyor. Kendi yüreğine tutunan ve "ben" i anlayabilen insanlar halkası genişliyor.

Toprağa değen her yaprak tanesiyle, yalnızlığımızı daha bir derinden hissediyoruz. Kendimize dönüş yolculuğumuz başlıyor yani bu sefer. Bu dünyadaki görevimizi ifa etmeye yalnız başlamıyoruz belki ama görevi yalnız devrediyoruz. İşte bundandır her geçen günün yalnızlığı bize daha ziyade hissettirisi... Hayattan artık soyutlanıyoruz bir bakıma. Geceler daha bir dost görünüyor. Karanlıkta her şeyi kaybedip kendini bulmuş olmanın hazzı duyuluyor derinlerden. İnsan kendini bulunca, karanlığında verdiği duyguyla, geçmişten arta kalanlar daha bir hücum ediyor benliğine. Geçmişteki bazı zaman dilimleriyle avunurken, bazı zaman dilimleri için de kendimiz olamayışımıza göz yaşları akıtıyoruz. Hasılı, şehrin kalabalık ve malayani yanına karışmıyor eskisi gibi bedenimiz.

Günler geçerken, yaşamımızdan geçenler bile bakmıyor suratımıza. Sadece geriye, hiçbir zaman olamadığımız "biz" kalıyoruz hepsi bu.

Günler geçiyor ve yapraklarımız artık yavaş yavaş toprakla buluşuyor. İşte kendi özüne dönmek için en güzel resmini çizmiş oluyor böylelikle. Gövdemiz de geçen günlerin biride toprağın kucağında olacak sessizce... Bunu kim bilecek..?

EY İNSAN OKU!

Selma Elmas

Kendisini yalnızken daha mutlu hisseden ve her fırsatta yalnızlığın kendisini alıp götürmesine izin veren, sık sık Hira mağarasına çekilerek burada kainatı, insanlığın içinde bulunduğu manevi karanlığı müşahade eden ve en önemlisi Alemlerin Rabbini anarak ona tevekkülde bulunan "alemlere rahmet ve güzel ahlakı tamamlamak üzere" gönderilen son Nebi'nin muhatap olduğu ilk emirdir "oku!"

Öyleyse insanlığı içinde bulunduğu manevi kirden arındıracak özel bir kelime olmalıdır "oku!" Ve insan bu özelliğinin bilincine varmalı, daha sonra ise kendisine şu soruyu sormalıdır: "Neyi, niçin okumak?"

Hemen arkasında azimli bir sesle sorduğu sorunun üç kelimelik cevabını verebilmelidir.

Neden bu üç kelime? Bu tılsımlı üç kelime "kainat, insan ve Kur'an"dır.

Kainat, okunmayı bekleyen açık bir kitaptır. Her kitap şüphesiz bir katip tarafından yazılmıştır ve kainat kitabının bir katibi vardır. İşte ancak insan kainat ayetlerini okuyarak kainatın ve tüm yaratılmışların yaratıcısı/ yöneticisi olan Allah'ın sossuz gücü karşısında bir kere daha boyun eğder. Kainat, Allah'ın sıfatlarının tecellisi durumunda bir aynadır adeta.

Bu ayna karşısında geçen insan "eşref-i mahlukat" olarak yaratılan kendisini okumaya başlar. Çok geçmeden insan, Allah'ın şaheseri olduğunun farkına varır. Allah'ın sıfatları insanda en güzel şekilde tecelli etmiştir. Bir annenin çocuğuna şefkati Allah'ın rahman ve rahim sıfatının tecellisidir.

İnsan Allah'ın muazzam sanatının bir tecellisi ol-

duğunun farkına varmasıyla ihtiyacı olan hayat iksirine dört elle sarılır. Bu abı hayat Kur'an-ı Kerim'dir. Kainatın ve kendisinin ne derece değerler barındırdığını kavrayan insan, mukaddes kitaptan "Yeryüzünde gönülden inanmış olanlar için ayetler vardır. Tıpkı sizin kendi varlığınızda ayetler olduğu gibi. Bunları görmüyor musunuz?" (Zariyat 20-21) ayeti kerimesini okumasıyla birlikte kainat kitabını ve kendisini doğru okuyacağını da kavramış olur. Kavrar, anlar ve Allah'ın izniyle uygular. Her okuduğu yaşadığı ayet onu gençleştirir. Çünkü dünya yaşlandıkça Kur'an gençleşir. Hep genç kalmak istiyorsan ey insan, oku. Oku, benliğini şu aziz cümleye teslim et: Lailahe illallah.

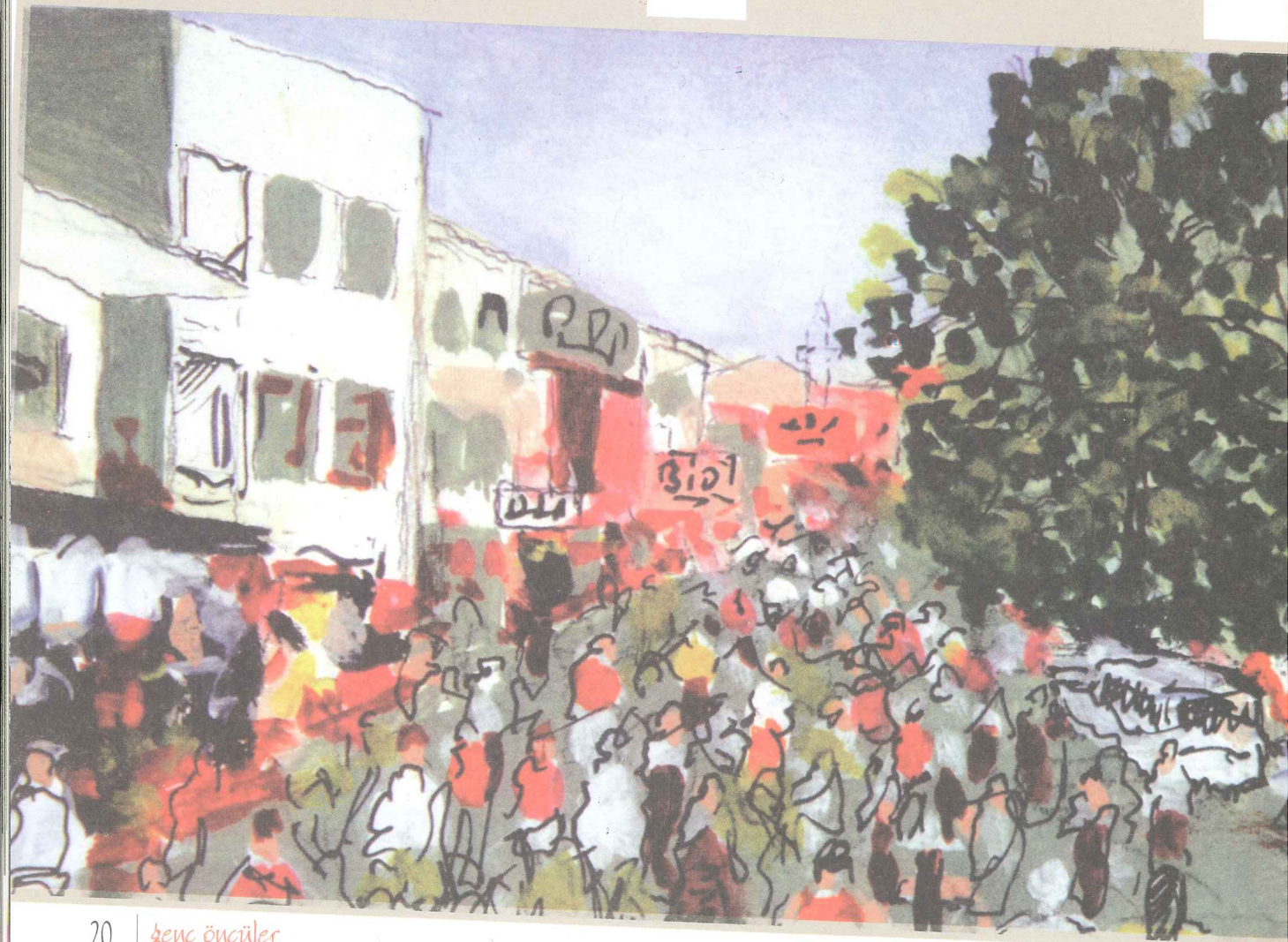
PEKİ SİZ?

Ece Erdal

İstanbul'da bir bahar. Sıradan bir gün. Atıyorum kendimi dışarı. Kahvaltı sofrası hazır, bense yeme içmeyle ilgileniyorum. Masada unutulmuş çay bardağı, ağzına kadar dolu. Tek yudum alınmamış. Kapıyı örterken arkamdan dumanlarını üflüyor, bense sessiz sedasız deniz sahiline doğru yol almaya başlıyorum. Havada hafif esinti, her yer ne kadar sessiz! Tıpkı dalda duran kuşlar gibi. Evet iki küçük kuş, ötmeye hali kalmamış iki körpe, iki yorgun vücut. Kışın

kalın karı, her bahar günü kalktığında etrafın neşesi yükselirdi, fakat şimdi ne değişti. Esen rüzgardan gayrı kimse açmıyor ağzını. Herkes, her şey, neden bu kadar suskun? Yağan yağmurlarla mı aktın ey gençlik, neden hissetmiyor kemiklerin seni? Mecalimi, takatimi ne aldı, neden durgunum, neden bu kadar sessiz?

Bu dünyada bir ben mi böyleyim, yoka her yüz benimki gibi mi? Tuhaf bir ta-

zeli var benimde, on sekiz yaşı getirdiği güzellik. Pekiyi eksik olan ne? Bir tebessüm, bir incelik, zarafet mi ya da içtenlik mi... Bu şehir beni kendine benzetti. Her gün süründüğüm boyaların kuskundan bıktım. İçtiğim sigaranın dumanı her gün biraz daha söndürüyor beni. Soluyorum. Vardığım sahilde bir bank görüyorum. Üstü bomboş kalmış kuru tahtanın üstüne oturup önümdeki manzarayı koyuluyorum izlemeye. Bir iki martı uçuşuyor deniz dalgasından bana doğru. Başlıyorum yem atmaya kuşlara. Atılan yemi kapma yarışına kapılıyorlar. Beyaz tüylerini izlerken düşünüyorum. Ben niye varım? Martılar bir vakit sonra sıkılıyorken benden. Dönüp arkalarını gidiyorlar. Hava kararmaya başlamış, güneşin kızılığını yok olurken başımı salmışım yerlere düşünüyorum, ben niye varım. Bu sorunun yanıtını çok düşündüm çok düşünüyorum. Bu girdap içinde maalesef bulamadım yanıt. Bana cevap veren de olmadı. Çoktandır dostum bildiğim sigaram bile kıpırdatmıyordu dudağını.

Bir gün yağmurluyken hava yine koyuldum yola. Tek başıma yürüdüm saatlerce. Yeşil bir alan aradım nefes almak için; ama yoktu. İstiklal göbeğinde bir yer bulup oturdum. Birçok yüz dolaşıyordu cadede. Hiçbirini diğerinden ayıramadım. Hepsi sanki aynı suratı taşıyordu. Kızların hepsinin sarıydı saçı, erkeklerin hepsi sanki aynı pantolonu giymişti. Hem onları izledim, hem düşündüm. Bu insanlar niye yaşıyordu. Tabi cevap bulamadım, bana cevap veren de olmadı o gün İstiklal'de.

Bir Cuma sabahı kasiyerliğini yaptığım yere koyulmuşken bir cenaze gördüm, yeşil örtü içinde. Başında ağlayan bir kadın vardı. İki de küçük çocuk kadının yanında duruyordu. Çocuklar üzgün ve kızarıklık gözlerle cenazeyi süzüyorlardı. Yavaşça yaklaşım gözü yaşlı kadının duran elli altmış yaşlarındaki bir adama sordum kimdir bu ölen adam diye. Yaşlı adam önce yüzünü sıvazladı. Sonra zor duyabileceğim sesiyle yirmisinde şehit oldu bu er, dedi. İçim ürperdi o an. Cenaze arabası hareket etmeye başladığında düşünür oldum. Bu er niye yaşamıştı acaba? Hayat bu soruyu daha kaç değişik yollarla aklına getirir, bilmiyorum. Bildiğim bu sorunun cevabını etrafımda bulamadım. Çevrem ne kadar dar ve ben ne kadar cahilim... Pekiyi siz? Bu geniş evrende kendinize ne kadar yer ayırıyorsunuz ya da bu evrende sizin için ne kadar pay ayrıldı, siz niçin yaşıyorsunuz? İstiklal'de yürüyen yüzlerden farklı bir yüz mü taşıyorsunuz; yoksa aynaya baktığınızda, diğer insanlarda olmayan farklı bir yönünüz mü keşfediyorsunuz? Siz hiç düşündünüz mü, siz neden yaşıyorsunuz?

Ey Azrail!

Burak Savaş

Bilirim, bu sözlerim çok yersiz,
Neden böyle ansızın, geliverdin habersiz?
Ne olurdu üç beş yıl önce haber verseydin
Hiç değilse rüyama bir kerecik girseydin.
Aşk meşk derken, dünyadan bir türlü kopamadım.
Senden özür dilerim, hazırlık yapamadım.
Görüyorsun yanımda ne valiz var, ne bavul.
Uykum öyle ağır ki; ne zil duydum ne davul.
Yaşım yetmiş olsa da, gel gör ki fıkır fıkırım
Bu cümbüşlü alemi ben nasıl bırakırım?
Hani bir söz var ya: 'Yaş yetmiş, iş bitmiş'
İnan ki bu bir yalan, bunu diyen halt etmiş!
Ey Azrail!

Dur biraz, sana yalvarıyorum
Yasal haklarım için avukat arıyorum
Hayallerim, düşlerim, yarım kalan işlerim
Estetik yapılacak, daha burnum, dişlerim.
Elli yaşımda ancak, voleyi vurabildim.
Hortumlar sayesinde holdingi kurabildim
Gerçi ucuza verdim, şerefim kilosunu
Ama böyle kazandım, şu uçak filosunu
Ey Azrail!
Ne olur, bozulmasın pazarım.
Sana şöyle yüklüce, bir çek bile yazarım
Şu masmavi havuzlu, sarayıma baksana
O daracak mezarda, yazık olmaz mı bana?
Bazen çoluk çocuğa, içimden kızıyorum
Ölmemi bekliyorlar, inan ki seziyorum!
Arkamdan göstermelik iki damla gözyaşı
Bir de şöyle büyükçe yaldızlı mezar taşı
Tahmin ediyorum, mevlid de okuturlar
Ortalığı birazcak gülsuyu kokuturlar
Araya reklam konur, bir ilahi aryası.
Mevlid bitince başlar, dedikodu furyası
Etlerim, kemiklerim, didik didik edilir.
Ben az gelirim eğer, köklerime gidilir.
Ey Azrail!
İnan ki, hazırlığım yok daha
Hele şu din konusu, çok karışık bir saha
Henüz daha gündemde, ne oruç var ne zekat

Ne Kur'an'la tanıştım, ne de kıldım bir rekat
Gönül desen henüz genç, daha haccım duru-
yor
Aklım nefsin elinde, yollarda savruluyor
Edemedim bir türlü, şu nefsimi terbiye
Ortalıkta ne görse tutturuyor 'ver' diye
Ey Azrail!
Bilirim, gelince beklemezsin.
Tükenen vadelere, saniye eklemezsin.
Bu satırlar boş geçen, bir ömrün hikayesi
İbret alanlar için son pişmanlığın sesi
Bilmem ki, bir duvarda, bir mütevasi çaba
Bir küçücük pencere açacak mı acaba?

HER ŞEYİN SONUNA MI GELDİK?

Ahmet Kaleli

Ölüm nedir? Bir son mudur yoksa başlangıç mı? İnsanlar ölümü ne sanıyor? Ölümden neden korkuyorlar? Nereden geldik? Nereye gidiyoruz? Gittiğimiz nokta neresi ya da hiçbir yere gitmeyip her şeyin sonuna mı varıyoruz? Belli bir süre yaşayıp sonra niçin ölüyoruz, yok oluyoruz veya yok olmayıp başka bir hayata seyahat mi ediyoruz?

Ölüm kabaca ruhun bedenden ayrılmasıdır. Ölüm bir gerçektir. Hepimize, her canlıya elbet bir gün gelecektir. Kaçışı yoktur ölümün ki zaten kaçmanın gereği de faydası da yoktur. Çünkü ölümlerle hiçbir şeyin sonuna gelmiş olmayacağız. Aksine bir başlangıca, gerçek hayatın başlangıcına gideceğiz. Bu konuda Yüce Allah(cc) Ankebut suresinin 57. ayetinde "Her nefis ölümü tadıcıdır; sonra bize döndürüleceksiniz." buyurmuştur.

Peki, öleceğimizi bile bile bu dünyada harcadığımız çabaların sebebi ne veya amacı? Bizler için yaşamamızın gayesi mahşer meydanına torbalarımız dolu gitmektir. Ahiret için bu çabayı gösterirken, yeryüzünde de Allah'ın dinini hâkim kılmakta diğer gayemizdir. Bunlar Allah'ın emirleridir ve Allah emirlerini yerine getiren kullarını cennetle müjdelere. Ama ya diğerleri? Onları ölümden korkutan bu şey ne? Onlar korkuyorlar, çünkü onlar ölümün ken-

dilerine gelmesiyle her şeyin biteceğini sanıyorlar. Onların her şeyi olan yalan dünyadaki mülklerini kaybetmekten korkuyorlar. Onlar sadece burası için çalışmışlardı ve ölümlerle her şeylerini kaybettiler. İşte onlar ölümlerle tanıştıklarında "Sonunda kesin bir gerçek olan ölüm gelip bize çattı(Müddesir Suresi-47)" diyecekler. Orada da azapla karşılaştıklarında bu kez "Keşke ölüm her şeyi kesip bitirseydi(Hakka Suresi-27)" diyecekler.

Tüm bunlardan başka birde şu noktaya değinmekte fayda gördüm. Herkes farkında mı bilmiyorum ama Allah(cc) bizleri her gün öldürüp diriltiyor aslında. Bahsetmek istediğim şey "uyku". En'am Suresi 60. ayetten yararlanarak aktarıyorum sizlere. Yüce Allah ayet-i kerimede şöyle buyurur: "Sizi geceleyin öldüren(uyutan) ve gündüzün "yapıp kazanmakta olduklarınızı" bilen, sonra adı konulmuş ecel doluncaya kadar onda sizi diriltten(uyandıran) O'dur. Sonra en son dönüşünüz O'nadır. Sonra yapmakta olduklarınızı size O haber verecektir."

Sonunda her şeyden önce ölümü düşünerek yaşamakta yarar var. Canlıların ölümünü yaratan, El-Mümit olan Allah(azze ve celle) bizleri ölüme hazırlıklı yaşayanlardan ve kitabı sağ elinden verilenlerden olmaya nail eylesin inşallah.

AYIN ARKA YÜZÜ

Ayin Arka Yüzü, üst başımıza, görünen yönlerimize gösterdiğimiz ilginin ruhumuza, zihnimize, kalbimize, estetik dünyamıza yönelmesidir. Sahip olduğumuz maddi varlığın bekçiliğini yapmak kadar manevi, fikri (düşünsel) estetik varlığımızın da bekçiliğini yapmaktır.

Yazı ayın görünen yüzüdür. Görünmeyen arka yüzünde ise sen varsın; yani insan, yani yazar. "Ayın Arka Yüzü" sayfası bir yazar olan "sen/ben" için. Bu sayfada uğraştığımız "iş" - : yazı yazmak- üzerinde sesli düşünmeye, yazarak düşünmeye çalışacağız. Bu düşünme bizi daha güzel ve daha doğru yazmaya götürecektir inşaallah. Bu sayımızda sizlere Sezai Karakoç'tan bir metin sunuyoruz.

"Fotoğtafla resim arasındaki farkta soyutlamanın payı birinci derecede kendini gösterir. Fotoğrafçı, ressamın fırçasını kullandığı gibi kamerasını veya objektifini kullandığında fotoğraf da giderek resme yaklaşır."

“Soyutlama”

Soyutlama, sanatın, bir yandan (biçim)'e bir yandan da kalıcılığı bütünüyle aramaya yönelen ilkesidir. Enlemesine arındırma ve yaşayacak biçime bağlama işlemi, boylamasına ve derinlemesine, çürüyecek olanı aşındırıp dayanıklı olanı ortaya koyma denemesi, hilkatın sırlarını okuma ve onları yeni bir alfabe ve dile bağlama kaygısı. Sanatın Amentüsünde, metafizik ve soyut, bir insan üstünün ve doğaüstünün, öteki zaman ve şartlar üstünün kapılarını ararlar. Fotoğtafla resim arasındaki farkta soyutlamanın payı birinci derecede kendini gösterir. Fotoğrafçı, ressamın fırçasını kullandığı gibi kamerasını veya objektifini kullandığında fotoğraf da giderek resme yaklaşır. Ressam, tabiatın ampirik yanını soyutlaya soyutlaya bir netliğe ulaşmak ister. Şüphesiz sanat sadece soyutlamadan ibaret değildir. Ancak, sanatçı malzemesine bu soyutlama işlemiyle el atar. Soyutlanan doğa, bir an için, geçici bir an için adeta ölü hale gelmiştir. Şimdi ona yeniden can vernek gerekmektedir. Bu, ona, sanatçının ruhundaki soluğu üflemeyle gerçekleşecektir. Sanatçı, modelini önce doğadan koparmalıdır ki, o, son işlem olarak kendisinin üfureceği soluğu kabul edebilsin. Modelin direnişini kırmadır soyutlama. Onun doğayla bağı kırılmadıkça, oradan kuvvet aldıkça, sanatçıya baş eğmez, teslim olmaz. Demek ki sanatçının ilk ve uzun uğraşı, soyutlamadır. Bu yoldur ki doğanın kalbine ulaştırır onu. Kalbini kazanır ve onu kendine uymaya razı eder. İkinci, son ve eserin oluşunu bütünleyen işi de, kendi ruhunu, o soyutlanıp da hazır hale gelmiş eser tablosuna üfleme. Öyle ki doğadan yada düşünce ve düş dünyasından (ki geniş anlamda onlar da doğaya dahildir) koparılan bir parça, sanatçının ruhundan estirdiği bir ruhla, yeni, canlı, somut bir varlık olup çıksın ve sanat dünyasındaki yaşamına başlasın.

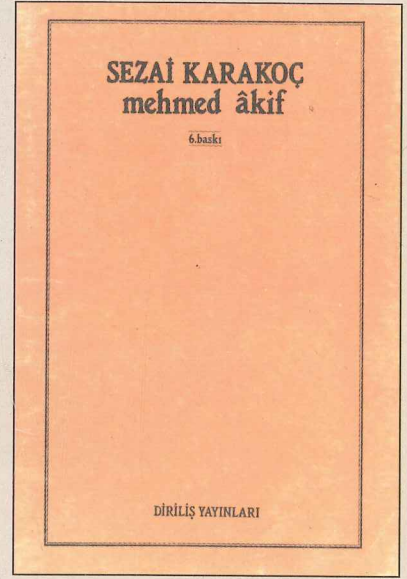
(Sezai Karakoç, Edebiyat Yazıları I'den)

Sezai Karakoç
Mehmed Akif

Mehmed Akif üzerine yazılan kitaplardan belki de en incisi, Sezai Karakoç'un "Mehmed Akif"i (Diriliş Yayınları). İki bölüme ayrılıyor kitap: İlk bölümde, ilk olarak Akif'in doğduğu semt Fatih'in dönemin Müslüman toplumundaki merkezîyetliliği ve tasvirleri var. Bundan yola çıkarak Akif'in kendi kimliğinin oluşum sürecini doğrudan etkileyen döneminin toplumsal, siyasal ve edebi hali ele alınmakta. Gerek şiir gerek yazılarıyla, İslam'ı asrın idrakine söyletme mücadelesi ve hayatı anlatılarak nasıl biz Müslümanlara mal olduğu ve Müslümanların ruhuna kök saldığı hatırlatılıyor.

"Türk Edebiyatı'nda, Akif kadar, hayatı şiire ve şiiri hayata sokmuş şair yoktur" cümlesiyle başlayan ikinci bölüm, Mehmed Akif'in şiiri üzerine. Mehmed Akif'in şiirinin temel unsurları, şiirinin dönemin olaylarıyla bağlantılı olarak gelişim süreci, diğer şairlerle olan mukayesesi, realizmi kullanışı söz konusu.

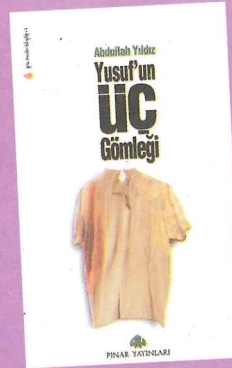
Bir şairi, Mehmed Akif'i, başka bir şairden okumanın, kitabı diğer biyografiler arasında daha edebi ve saygıdeğer bir yere taşıdığı bir gerçek. Akif gibi biri üzerine kaç kitap yazılsa yetmez ama Seza Karakoç 50 sayfada yaşıyor O'nu okurlarına.

Genç Öncüler
Kitaplığı

"Pinar yayınları ülkemiz gençliğine karşı yürütülen duyarsızlaştırma, hafızasızlaştırma, kimliksizleştirme ve aidiyetsizleştirme bir başka deyişle "hiç"leştirme faaliyetlerine duyarsız kalmamak amacıyla yeni bir projeyi hayata geçiriyor." Bu amaçla hayata geçen "Genç Öncüler Kitaplığı" projesi günümüz gençliğinin yol haritasını çizecek ufku çiziyor.

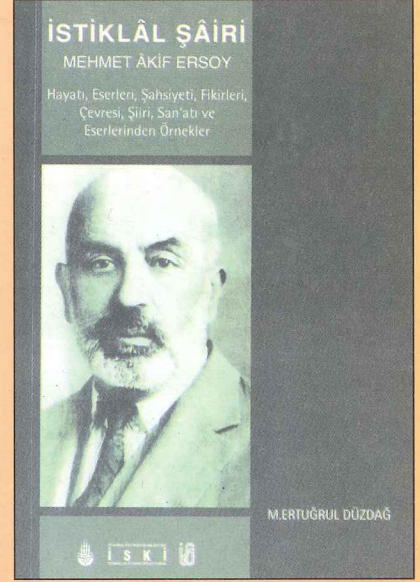
Bu projenin ilk kitabı olarak yayınlanan ve Abdullah Yıldız'ın yazdığı "Yusuf'un Üç Gömleği" insanlık tarihinin en güzel ve en hayırlı insanların dan Hz. Yusuf(a.s) un güzelliklerle dolu kıssasını, bugünün dünyasında yaşayan insanlar olarak günümüze taşımayı ve taşıtmayı amaç edinen bir kitap. Bu amacı gerçekleştirirken de Yusuf (a.s)un hayatının üç önemli aşamasına işaret eden simgesel üç gömlek ekseninde çerçevesiyor. Akıcı ve sade bir üslupla yazılan bu kitap Yusuf suresinin de tefsiri niteliğinde. İffet ve ismet sembolü Yusuf (a.s)günümüz gençliği için önemli bir örnek.

Ertuğrul Düzdağ

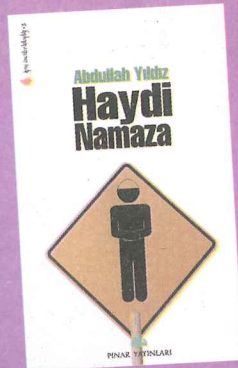
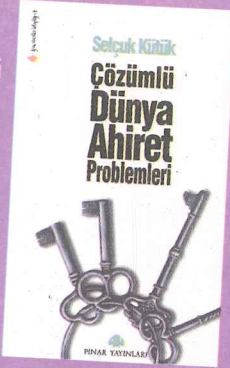
Mehmed Akif

Mısır Hayatı ve
Kur'an Meali

Ertuğrul Düzdağ imzalı "Mehmed Akif – Mısır Hayatı ev Kuran Meali" (Şule Yayınları), Akif'in, İstanbul'da kalıp "gavur" şapkası takmamak için değil, uğruna hayatını vakfettiği değerlerin nasıl yüzü üsütü bırakıldığını görünce başlayan Mısır dönemi ilk bölümde inceleniyor. Mısır'daki dostlarının hatıralarıyla da Akif'in şahsiyetini tanıma imkanına sahip okuyucu bu bölümde. İkinci kısmında kitabın, Akif'in hayatında Kuran'ın yeri ve hafızlığı ve Türkiye'ye getirilmeyen, yakılan meal çalışması üzerinde duruluyor. Buna bağlı olarak kitap, Akif'in hayatında önemli tespitler ve açıklamalar içeriyor.

Serinin ikinci kitabı olarak hazırlanan "Çözümlü Dünya Ahiret Problemleri" kitabı Selçuk Kü-

tük'ün kaleme aldığı bir eser. Günümüz gençliğinin zihnindeki ve hayatındaki çarpık, yanlış ahiret ve dünya sahnelerini yıkip yerine gerçek ve somut bir dünya ve ahiret tahayyülü ortaya koymayı amaçlayan bir eser. Kısa kısa makalelerden oluşan bu kitap, anlattığı düşünceyi somut delillerle örneklendirmesiyle dikkat çekiyor.

Abdullah Yıldız'ın bu serideki ikinci kitabı olan "Haydi Namaza?" klasik namaz kitaplarından birisi değil. Namazın şeklinden, kılinış biçiminden daha çok namazın ruhunu, taşıdığı anlamı vermeye çalışan bir eser.

Yahudilik ve Siyonizm, üzerinde en çok karıştırılan ve hakkında en az bilgiye sahip olunan konulardan birisidir. İşte zihinlerdeki bu bulanıklığa son vermek için kaleme alınmış bir eser: Yahudilik ve Siyonizm. Olayların gerçek yüzünü görmek isteyenler için okunmaya değer bir kitap.

Serinin yayınlanan son eseri olan "Akli Karışıklara Rehber?" adlı kitabın yazarı Selçuk Küçük. "ben kimim?" "nasıl varoldum?" "nereye gidiyorum?"

"Hayatın anlamı nedir?" gibi sorulara cevaplar vermeye çalışıyor.

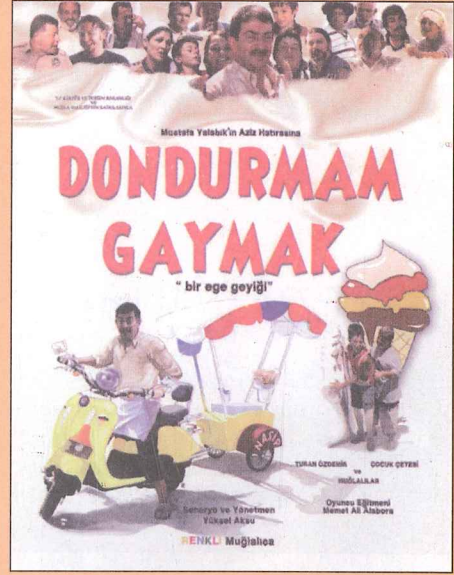
Yeni Bir İletiniz Var

"Ne söyleyeyim diye başta düşünmek, niçin söyledim diye sonunda pişman olmaktan iyidir."

Sadi

DONDURMAM GAYMAK

İsminde görülen şive farklılığından anlaşılacağı gibi Muğla'da geçen Dondurmam Gaymak'ın konusu şöyle: Muğla'da kendi halinde bir dondurmacı olan Ali Usta, gittikçe daha bir rağbet gören büyük dondurma firmalarına karşı var olma mücadelesi vermektedir. Bunun için borca girip aldığı dondurma motoruyla, köy köy dolaşip dondurmasının reklamını yapmayı amaçlamıştır. Kasabadaki çocuk çetesinin amacı ise Ali Usta'nın sarı motoru ve içindeki dondurmalarıdır. İlk fırsatta motoru çalarlar. Değerli motorunu, kendisini piyasadan yok etmek isteyen büyük dondurma markalarından birinin çaldığını düşünüp öfkeden deliye dönen Ali Usta, tek tek dondurma bayilerinden hesap sormaya başlar. Dondurmam Gaymak, bir filmin kaliteli olması için ille de içinde meşhur bir aktörün oynaması ya da yüksek bütçelerle çekilmesi gerektiğini ispatlayan neşeli bir film. Kadrosunu, biri hariç tümü amatör Muğlalı oyuncuların oluşturmuş olması filmde göze batmıyor. Yöresel, sıcak ve damakta hoş bir tat bırakan bir film Dondurmam Gaymak, yönetmen Yüksel Aksu'nun deyimiyle "bir Ege geyiği".

RALPH ve ARKADAŞLARI

90'lı yıllara kadar dünya bir mıknaş gibi iki kutba ayrılmıştı. Sadece siyaset değil kültür dünyası da ikiye ayrılmıştı. Dünyanın bir tarafını kapitalizm bir tarafını da sosyalizm çekiştiriyordu. İşte William Golding'in romanından perdeye yansıyan "Lord of the Flies" (Sineklerin Tanrısı) bu iki başlı dünyayı anlatıyor.

Uçak kazası geçiren bir grup Amerikalı askerî öğrenci kendini bir adada bulur. Ancak aralarındaki anlaşmazlık onları ikiye ayırır. Gruplardan birinin lideri olan Ralph arkadaşlık ve uygarlıktan yanadır (yani kapitalist dünyadan), diğer grubunun lideri Jack ise etrafında diğer grupla savaşacak barbarlar (yani sosyalistler) görmek ister. Film bu iki grup arasındaki mücadeleyi anlatıyor. Eserin yazıldığı dönemde propaganda gücü yüksek bir film. Filmi izlerken ayrıntılara gizlenmiş sembollere dikkat etmek gerekiyor. Filmin sonunda iyiler! kazanıyor. Ada'dan onlar kurtuluyorlar. Sonra ben filmi izlemeyi bıraktım, haberlerde Irak'a çıkan Amerikan askerlerini gösteriyordu, filmin devamını izlemek isteyen varsa sonunu bana da anlatsın, çok merak ediyorum.

Yarınların Umudu Genç Öncüler

Ammar Osmanoğlu

Günümüzde önem arz eden bazı kavramlar yavaş yavaş ortadan kalkmaktadır. Örneğin barış bu kavramların başında gelmektedir. Belli dönemlerde ve toplumlarda barış ve huzur insanlar için temel gaye olmuştur. Ancak günümüzde barış kavramı pek bir şey ifade etmemektedir. Bunun sebeplerinden biri, bence en acı vereni; insanlarda huzur ve saadetten daha önemli olarak paranın ön plana çıkmasıdır. Günümüz toplumlarının genelinde barış için bir çaba kalmamıştır. Aksine büyük güçler tarafından karışa politikası izlenmektedir. Bunun yanında inanç da insanlar için önemli bir gereksinimdir ve hâla kendini popüler kültürün olumsuzluklarına kaptırmamış bireyler için bir gereksinim. Ancak çoğunlukla görüyoruz ki insanlarda bir amaca inanmak ve onu gaye edinmek gibi bir gereksinim yok. Hele de bu gereksinim en çok bulunması gereken kişilerde, gençlerde bulunmayınca durum bizleri daha da çok üzüyor. Böyle bir gereksinimin olmamasının sebebi de televizyon gibi, insanların düşüncelerine ve yaşam tarzlarına etki eden unsurların, ailesi ve çevresi tarafından kafasında toplum hakkında bir düşünce ve buna bağlı olarak bir gaye oluşturulmamış, ilerlediği bir yol olmayan insanları çok kolay bir şekilde yön-

lendirerek tevhid inancından sapmış yanlış yollara çok kolaylıkla sevk edebilmeleridir. Aslında insanlar bir gaye aramazken, karşısına çıkan teklifler onlara kolay aynı zamanda da cazip geldiğinden o yollara yönelmektedirler.

Durumu toparlayacak olursak barış, inanç, sevgi, kardeşlik ve ümmet olma duygusu gibi kavramlar toplumda eskisi kadar yer bulamıyor. Buna binaen toplumda gençliği kötü yol diye adlandırdığımız pisliğin içine çekecek duygular yarının öncülerine aşılarmaya çalışılıyor. Ancak biz genç öncüler bize bu tür duygular aşılamaya çalışanlara karşı her zaman tetikte olmalıyız.

Ancak içimizde öyle bir kavram barındırmalıyız ki, önemini yitiren bütün kavramlara tekrar önemini kazandırabilecek, öyle bir kavram barındırmalıyız ki tevhid inancını insanların yüreğinde yeniden alevlendirebilecek, topluma tekrar barış ve saadet için çaba göstertirecek, öyle bir kavram olmalı ki o, dayanışmayı, ümmet olma bilincini tüm müminlerin kalbinde yeniden doğurabilecek. Çünkü bu dünya böyle gidemez. Yeni nesiller televizyonun, bilgisayarın esareti altında yetişemez. Dünyaya katran dökülen bu devirde karanlığın ardından gelecek ışığın yakın olduğuna inanıyoruz. Bu ışığı getirmeli ve geleceğin öncüleri olarak bu ışığı zihinlerimizden eksik etmemeliyiz.

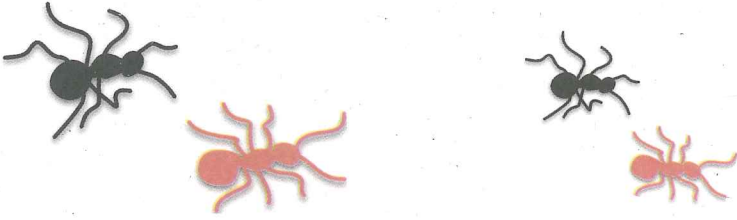

düşünce-kültür-siyaset
Umran

Ümmetin

DEVLER GİBİ OLMAK İÇİN

KARINICALAR GİBİ ÇALIŞMAK

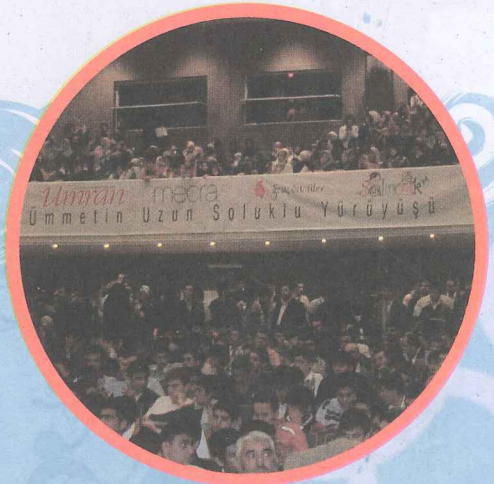

Ben Varım

Böyle bir ortamda doğru bir yol tutmaya,
Bu yolda "Kim var?" diye seslenilince, ?sağına ve soluna bakınmadan fert fert "ben varım!" cevabını verici, her ferdi "benim olmadığım yerde kimse yoktur!" duygusuna sahip bir dâva ahlâkını pırlatıcı bir gençlik..." (Necip Fazıl Kısakürek) olmaya çalışıyoruz.
Önden biz gidiyoruz.
O halde "gelecek" ilk karşıla-
cak olanlar bizleriz.
Önden gidiyoruz o halde yol göstermeliyiz.

Dikkat, Kaygan Zemin!

Gençlik kaygan bir zeminin üzerinde.
Dengede durmaya çalışıyor.
Anlam veremediğimiz bir yarışın için-
de geleceğimizle ilgili kararlar alıyo-
ruz.
Doğruların yanlış; yanlışların da zorla
kabul ettirilmeye çalışıldığı,
Bir rehber tutuşturuluyor elimize.
Daralan bir girdabin içindeyiz.
Yeryüzünden coğrafyamıza,
ondan çevremize, ailemize
ve nihayet bize doğru daralan bir gir-
dabin içindeyiz.
İnternet, televizyon, arkadaş ortamı
gittikçe çemberi daraltıyor.
Hala içinde yaşadığı ortamın farkın-
da olmayanlarımız var.

Öncüler Tarihlerini Ciddiye Alanlardır!

Onlar, Hz. Adem'den bu güne devam eden akışın takipçileri, Başta İslam medeniyetinin mirası olmak üzere bütün "hayırlı" tecrübelerin ibret alıcısı bir gençliktir.

Öncüler Kendini Ciddiye Alanlardır!

Kimlik ve kişiliğinin farkında olanlar öne çıkabilir, Ezik şahsiyetlerden oluşan bir topluluk kendini gerçekleştiremez.

Öncüler

Dinini Ciddiye Alanlardır!

Onlar, "Biz bir oyun ve oyalanma konusu olsun diye göğü, yeri ve ikisi arasındakileri yaratmadık" (Enbiya- 16) ayeti kerimesi çerçevesinde eşya ve hadiseleri konumlandıran, Allah ve Rasülü'nü (s.a.v) bütün azaları ile dinleyenlerdir.

Öncüler Miyonunu Ciddiye Alanlardır!

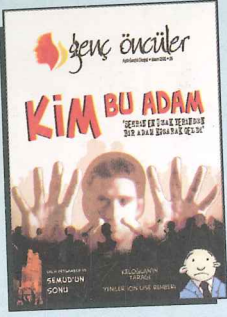
Onların yüklenildiği miyon, kendi medeniyetinin sıçratici hamlesini yapmaktır.

Öncüler Sorumluluklarını Ciddiye Alanlardır!

Sağlam karakterli, dinini ciddiye alan, tarihin mirasını üstlenmiş bir nesil sorumluluklarını ciddiye alıyor demektir. Üstlendiği sorumluk sahiplenmeyle başlar; ailesini, tarihini, geleceğini sahiplenmekle...

Gelecek zamanlarla ve gelecek olanlarla karşılaşmak için, gelecekle karşılaşmak için hazırlık yapmak gerekir. "Devler gibi olmak istiyorsak karıncalar gibi çalışmak zorundayız." Bu, aktığı yatağı terk etmeden donanmak, kendini yetiştirmek demektir.

genç öncüler

Genç Öncüler

dergisi

gençlerin yazdığı,
gençlerin çıkarttığı
gençliğin dilinden
gençlere seslenen
bir dergi
Genç Öncüler.

Genç Öncüler, M. Akif'in "Asım Nesli" idealine doğru yürüyen gençlerin ve bu yürüyüşlerinin izlerini kazıdıkları derginin adı. Umutsuzluk ortamında umut olan, umut aşıl原因an gençlerin diğer adı Genç Öncüler.

Attığı adımların farkında..

Gençliğe yüklediği misyon, önüne çıkarttığı örneklikler, kazandırdığı tecrübeler içinde

Abur cubur dergilerden her haliyle ayrılıyor.

Geleceğin yazarlarını çizerlerini, düşünce adamlarını yetiştiriyor.

Akla, gönle, vicdana ve zekaya hitap ediyor.

Gençliğin duygu ve düşüncelerini bastırmıyor, yönlendiriyor.

Bu dergideki deneme, hikaye, şiir ve karikatürlerin sahibi de gençler. Yazmaya, çizmeye hevesli herkes Genç Öncüler dergisinde kendine bir yer bulabiliyor. Bununla beraber herkesi

yazmaya çizmeye heveslendiriyor. Bu haliyle liseli gençlik için yazı kabiliyetlerini test edebildikleri, edebilecekleri bir fırsat aslında. Ciddiye aldıkları, almadıkları, güldükleri, konuştukları, hayal ettikleri, mırıldandıkları her şeyi yansıtabildikleri bir zemin.

Genç Öncüler Yarışmalar düzenliyor;

Yeni kabiliyetleri teşvik etmek, onlarla tanışmak için,

Deneme, Hikaye, Karikatür gibi alanlarda Türkiye çapında 4 yılda 3 yarışma gerçekleştirdi bile.

Yarışmalar düzenliyor hayırda yarışanlardan olmak için,

Eserler bırakıyor, tarihe kayıt düşürmek için

Kardeşliğimizi pekiştiriyor

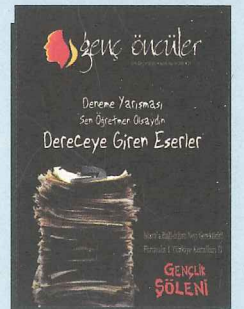
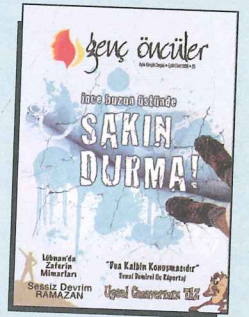
Adımlarımızı sağlamlaştırıyor,

Adımlarımızı sıklaştırıyor,

Her dem tazelenen heyecanımız çıkan her yeni dergiyle ivme kazanıyor.

Genç Öncüler isteyen bütün liselilerin katkısını bekliyor.

Genç Öncüler sizleri bekliyor..

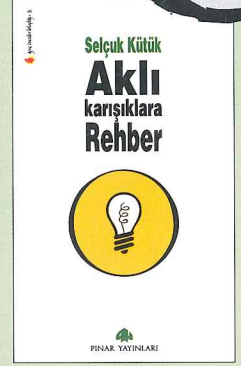
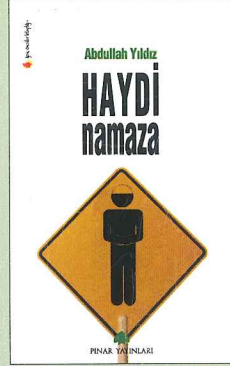
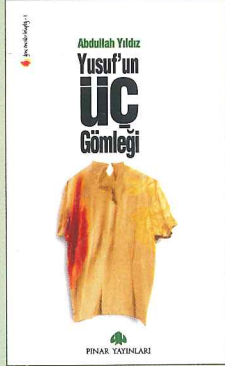
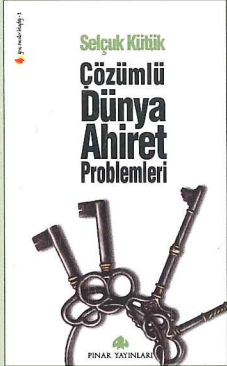

“Asım’ın Nesli”ne

Bu seri, ülkemiz gençliğine karşı yürütülen duyarsızlaştırma, hafızasızlaştırma, kimlik ve aidiyetsizleştirme bir başka deyişle “hiç”leştirme faaliyetlerine duyarsız kalmamak ve gençlerimizin başta dîni bilinç olmak üzere, siyasal, tarihî/coğrafi, kültürel/estetik bilinçlerine kadar tüm alanları kapsayacak, onları Vahy’in gözüyle bakan, İbrahimi duruş sahibi, kültürel, siyasal, ekonomik, tarihi vs. sahaları kuşatıcı temel bakışı yerleşmiş, rahmetli Mehmet Akif’in “Asım’ın Nesli“, Necip Fazıl’ın “Büyük Doğu Nesli“, Seyyid Kutub’un “Öncü Kur’an Nesli“ olarak isimlendirdiği, küresel kıskacı yaracak Öncü ve Önder Gençler olarak yetişmelerinin ilk basamaklarını oluşturacak giriş metinleri olarak tasarlanmıştır.

Genç öncüler kitaplığı

Duyarsız kalmayın!

Yakında...
Tarih Bilinci/Abdullah Yıldız
Ortadoğu Tarihi/Tevfik Emin
Avrupa Tarihi/Mesut Kardeşhan
Genç Öncünün El Kitabı/Ömer M. Yaman
İslam Kardeşliği/Zafer Özdemir

Not: Toplu İsteklerde özel indirim uygulanır

PINAR YAYINLARI

Geleneğin İhyasından Geleceğin İnşasına
Büyükdere Paşa Cad. No:22/16 Vezneciler İstanbul
tel : (212) 520 98 90 - 527 06 77

İVE YOLCULUK

"AİLE"
KONULU
ÖDÜLLÜ
HİKAYE
YARIŞMASI

Sadece Liseliler İçin

son başvuru tarihi
10 Şubat 2007

Ödüller

1. 1500 ytl
2. 1000 ytl
3. 750 ytl

Yarışma Jürisi

A. Vahap Akbaş • Aziz Erdoğan
Mustafa Aldı • Mustafa Miyasoğlu
Zafer Özdemir